

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Fulmina Ioul & Imperatoribus appicta, vero Deo longè rectiùs conuenire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

mentis duntaxat ex ingenio atque natura agentibus, sed etiam caecodæmonibus ipsis, furore atque odio, incitatis frænum subinde, vel in exercitium, vel in supplicium nostrum, laxat vniuersi Re-ctor: vnde magni persæpe motus damnaq; ingentia bonorum temporalium existunt, vt bona spiritualia eorum vice subeant. Nam discunt inde mortales metuere, atque exorare omnipotentem, & aliorum interitu moniti semper in-procinctu stare. Ita Volsinium Tuscorum oppidum opulentissimum, fulmine incensum, omne concrematum est. Ita, teste Baronio, Anno 857. Colonia: 17. Cal. Octobr. terribili coorta tempestate, subito fulmen informe, igne, draconis instar, Basilicam S. Petri hominibus confertissimam, scidit, penetrauit, atque ex omni illa multitudine tres homines, diuersis quidem locis, vno tamen ictu, in mortem dejecit; alios autem sex, eodem impetu, ita prostrauit, vt semiuui auferrentur; cæteros verò, quos non tetigit igne, percudit timore, docuitq; rebus diuinis incontaminatos adesse. Itaq; non impia Ethnicorum duntaxat fana, sed religiosissima etiam Christianorum templa sunt, de cælo verberata. *Cur enim Dominus vniuersorum non posset sathanæ permittere in templa, ad terrorem eorum, qui templis abutuntur, quod concessit illi, in Iob seruum suum, qui & ipse templum Dei fuit?* De Romano illo Tullius cecinit:

s. Cor. 6, 16.

*Iuppiter omnipotens stellanti nixus Olympo
Ipse suas arces, atque incluta templa potuit,
Et Capitolis iniecit sedibus ignem.*

Cæsar. lib. 10.
cap. 78.

Quod mirum non erat, dignum etenim igne fuit fanum, tot sacrilegijs impiatum. Magis mirum id de nostris. Nam & de ailo Christiano templo, alius Author memorat: *In vigilia S. Mathie Apostoli, Colonia: ignem è nubibus excussum, in turrim S. Andrea: incidisse, eamque incendisse, illà ipsà nocte, quâ, præ frigore, aquis glacies est inducta, vt tantò mirabilius esset, si, vice niuis, fulmina cecidissent.*

IV.

At ostendit ea in re dominium suum Deus, & potentiæ maiestatem. Si enim Poëtæ Ioui suo maiorem se conciliare auctoritatem non putauerunt, quàm si eius pingerent *armatam trifido fulmine dexteram*, ipsùmque rubente manu sacras arces jaculantem; cur non potius verum Numen, eodem telo, terribile præuaricatoribus

ribus

ribus fieri deberet, ac metuendum? Quod sanè & olim factum est, cum Moysi legem daret, tabulis lapideis insculptam; & cum Pharaonis contumaciam vellet frangere; itémque, quando aliàs illuxerunt fulgura eius orbi terra: & quando vel Angeli facies facta est velut species fulguris; immò vel Moysis etiam radijs cornuta. Voluisse & alios Reges, hac effigie, suos fingi colossos, testatur Plutarchus. Sed, aliud fulmen, in DEO, significat, aliud in tyrannis. *Quemadmodum in vulnere prius apparet sanguis, quam plaga, ait ille, & quemadmodum prius emicat fulgur, quam tonitrus audiat; ita apud Tyrannos, hoc est, Principes fere omnes, prius erumpit condemnatio, quam probatio; & periit delatus prius, quam coarguatur.* De quibus meritò dicitur: *Procul à Ioue, procul à fulmine.* At DEI iudicia non sunt præcipitata. Nulla crimina damnat, nisi, quæ ipse oculus testis habet probata. Quæ, vbi ad pœnam matura esse apprehendit, etiam procul ferit. Nam enim nocens tam potest procul à DEO recedere, ut eò sese potentia illius nō extendat; nemo ad eum tam propè adire, ut ei fulmen noceat innocenti. Quapropter longè rectius DEO conueniret id, quod in Antonini Pij, atq; etià in aliquot Neronis nummis, cernere est, fulmen in thoro collocatū; aut, quod in suis symbolis Carolus V. & Maximilianus II. vsurpârunt: in quorū Numismatis, *Aquila fulmini insidet; cui ramus oliuæ est additus.* Ostendebatur scilicet, offendendi potestatem penes Imperatorem esse; verùm, ob illius clementiam, quiescere, & non, nisi consultò, torqueri fulmen. Appositissimè Seneca: *Quare, inquit, id fulmen, quod solus Iuppiter mittit, placabile est? Perniciosum id, de quo deliberauit, & quod alijs quoq; dijs auctoribus misit? Quia Iouem, id est, Regem prodesse etiam solum oportet, nocere non, nisi cum pluribus visum est.*

Vt tales sint Reges, Principesque: & quicumq; magnam potentiam, inter homines, adepti sunt; ut, non quod falsus monitor, verus susurro, aut adulator, atque hinc ira, & in vindictam ebulliens superbus sanguis suggerit, sed quod æquitas, quod ratio, quod consilia sana suadent, id statuant & mandent; DEVS ipse fulmina non statim expedit, *quoties homines peccant:* quæ etsi in manu habeat, ac potestate, tamen millies, atque iterum millies finit antè quiescere, quàm decernat vibrare: prius telum ostentat, quàm in-

Exod. 9. 23.

Psal. 96. 4.

Daniel. 10. 6.

Erasm. Chil

1. cent. 3.

Vide Lucæ

lib. 4.

cap. 10.

Luc. 12. 4.

Luc. 12. 4.

Luc. 12. 4.

Luc. 12. 4.

Senec. Nat.

q. q. lib. 1. c. 43.

V.